

پیام حمید تقوائی به سومین کنفرانس سازمان آزادی

یادداشت سردبیر!

کثیف اسلام سیاسی ابعاد جهانی یافته است، فعالیت در عرصه های متنوع و وسیعی را هم در ایران و هم در سطح جهانی در برابر ما قرار می دهد. سازمان آزادی زن می تواند و باید در صف مقدم این حرکت باشد. سازمان شما بخشی از این راه را در دوره نسبتاً کوتاه فعالیت های خود پیموده است. بررسی مسیر پیموده شده امریست که این کنفرانس مسلماً به آن خواهد پرداخت. اما نکته مهمتر چشم انداز کار و وظایفی است که باید انجام شود. امیدوارم کنفرانس بتواند این چشم انداز را هر چه روشن تر و شفافتر در برابر سازمان آزادی زن و در پیش آروی کل جنبش رهائی زن در ایران قرار دهد.

دستان را به گرمی می فشارم و برایتان کنفرانس پر بار و موفقی را آرزو می کنم.

با درودهای گرم
حمید تقوائی
31 اوت 06

رفقای عزیز

برگزاری سومین کنفرانس سازمان آزادی زن را به همه شما تبریک می گویم. بسیار مایل بودم در بین شما باشم و در جلسات کنفرانس شرکت کنم اما متأسفانه این فرصت و امکان فراهم نشد. امیدوارم بتوانم در گردهمائی های بعدی سازمان آزادی زن در کنار شما باشم.

رفقا

سازمان آزادی زن وظایف عظیم و تعیین کننده ای در برابر خود دارد. مبارزه زنان و مدافعین حقوق زن در ایران برای آزادی و رهائی، برای کسب حقوق پایه ای و رفع تبعیض علیه زنان و برای رهائی از شر جمهوری اسلامی یک مبارزه پیگیر و بیوقفه و همواره رو به پیشرفت و گسترش بوده است. سازماندهی این مبارزه، متحد کردن صفوف آن، و رادیکالیزه کردن و به جلو سوق دادن آن اساس و فلسفه وجودی سازمان آزادی زن است. پاسخگویی به این وظیفه بخصوص در شرایط امروز، که مبارزه برای آزادی زن در برابر جنبش

روزهای اول و دوم سپتامبر 2006 سازمان آزادی زن (ساز) سومین کنفرانس سالانه خود را در گوتنبرگ سوئد برگزار نمود. هدف اصلی این کنفرانس مروری بر یک سال فعالیت و تلاش فعالین ساز در مبارزه برای افشای آپارتاید جنسی و سازماندهی فعالین این عرصه در ایران و جهان بود. در این دو روز علاوه بر برگزاری یک کنفرانس علنی که در آن سخنرانان مختلف از زوایای مختلف موقعیت فرودست زنان در ایران را بررسی نمودند، شورای ساز هم نشست خود را برگزار نمود. در این نشست زوایای مختلف فعالیت های ساز در سالی که گذشت بررسی گردید و نقاط قدرت و ضعف کار خود را به نقد و بررسی قرار داد.

کنفرانس ضمن تاکید بر اهمیت و گسترش فعالیت های ساز در عرصه بین المللی بار دیگر بر هدف اصلی خود یعنی سازماندهی زنان در ایران و تبدیل ساز به سخنگوی جنبش برابری طلب تاکید ویژه ای نمود. سازمان آزادی زن باید به سخنگوی جنبش برابری طلب و علیه آپارتاید جنسی مبدل گردد. در این راه سازمان دادن فعالین و رهبران عملی جنبش زنان در ایران اصلی ترین راههای دستیابی به این هدف است. جنبش زنان امروز رسماً و عملاً به یکی از مهم ترین ارکان مبارزه برای آزادی و برابری تبدیل گردیده است. این خود امکانات و ویژگیهای بسیاری را برای این فعالیت در این عرصه فراهم می آورد. اما وجود گرایشات گوناگون در جنبش عمومی دفاع از حقوق زنان می تواند پویائی و رادیکالیسم این جنبش را به بیراهه بکشاند. نشست شورای مرکزی ضمن بررسی این گرایشات بر اهمیت نقد همه جانبه آنها تاکید نمود.

آذر ماجدی رئیس ساز با در نظر گرفتن تمام این جنبه ها پلاتفرم خود را به نشست شورای مرکزی ارائه داد. تصویب پلاتفرم به اتفاق آرا نشان از سازماندهی برای یک دوره جدید است. برای این دور جدید، سازمان آزادی زن برای مبارزه بر علیه آپارتاید جنسی، برای مبارزه برای حقوق برابر در ایران و برای تصرف قلعه های بیشری در صحنه بین المللی به نیروهای تازه نفس و جوانی احتیاج دارد که مبارزه برای امر آزادی زن در ایران را امر خود می دانند. سازمان آزادی زن باید بوسیله این جوانان، زنان و مردان آزادیخواه به تصرف در آید.

دوستان خوش آمدید!

اکنون نزد بسیاری از نهادها و رسانه‌ها سازمان آزادی زن به عنوان نهادی معتبر و سخنگوی جنبش رادیکال دفاع از حقوق زن، سکولاریسم و علیه اسلام سیاسی شناخته شده است. اما علیرغم این دستاوردها سازمان آزادی زن از هدف و افق اولیه خود بسیار فاصله دارد. هدف ما تبدیل شدن به سخنگوی جنبش آزادی زن و کوبیدن مهرخود بر این جنبش است. باین منظور می‌بایست رهبران عملی این جنبش را در کنار خود و در سازمان آزادی زن گرد آوریم. از این هدف ما هنوز فاصله زیادی داریم. مساله اختصاص کادر بیشتر به فعالیت‌های سازمان آزادی زن چه در سطح رهبری و در سطوح دیگر مورد تاکید قرار گرفت. ارتقا انسجام رهبری، تمرکز بسیار بیشتر بر پروژه‌های مختلف، توجه بیشتر به نسل جوان و تلاش برای جلب و جذب این نیرو از نکات مهم دیگر بود که مورد تاکید قرار گرفت. سپس اعضای شورای مرکزی به بحث پیرامون گزارش پرداختند.

دستور بعدی نشریه آزادی زن بود. پروین کابلی ابتدا در مورد تاخیر در چاپ مجدد نشریه پس از کناره‌گیری سهیلا شریفی از سردبیری توضیح داد. سپس دستیاران سردبیر، اسماعیل اوجی و نیاز قاندى را معرفی کرد و از شورای مرکزی دعوت کرد تا نظرات، انتقادات و توصیه‌های خود را بیان کنند. اعضای شورا هریک نظرات و انتظارات خود را بیان کردند. مساله بهبود محتوا و شکل نشریه مورد تاکید و توافق جمع بود. تصمیم گرفته شد که یک جمع مشاور سردبیر تشکیل شود تا با سردبیر نشریه از نزدیک همکاری کند.

در مبحث مالی مریم کوشا بحث را معرفی کرد و بر تلاش برای تقویت بنیه مالی سازمان تاکید بسیار شد. و تصمیم‌گیری در مورد جلسه روز بعد شورا موكول شد که در آن در مورد آرایش

رهبری سازمان و سازماندهی امور تصمیم‌گیری به عمل آمد.

مبحث آخر پلاتفرم جدید بود. این بحث توسط آذر ماجدی معرفی شد. آذر بطور مبسوط حول پلاتفرم صحبت کرد. سپس کلیه اعضای شورای مرکزی در مورد آن به بحث پرداختند و کلیات آن به اتفاق آرا به تصویب رسید. متن پلاتفرم جداگانه بچاپ خواهد رسید.

در این جلسه ضمناً کمپین "۱ میلیون امضا برای تغییر قوانین تبعیض آمیز" به بحث گذاشته شد و تصمیم بر آن شد که پیامی در حمایت از این کمپین از طرف سازمان داده شود.

روز دوم کنفرانس با سخنان پروین کابلی آغاز شد. پروین گزارشی کوتاه از فعالیت‌های سازمان به حضار ارائه داد. سپس اسلاید شونى از بخشی از فعالیت‌های سازمان که توسط سهیلا و کریم نوری تهیه شده بود به نمایش درآمد. پس از آن آذر ماجدی در رابطه با موقعیت جنبش آزادی زن در ایران، اهمیت تعیین‌کننده این جنبش در معادلات سیاسی در جامعه، نقش این جنبش در مبارزه با اسلام سیاسی در سطح منطقه و نقش و جایگاه سازمان آزادی زن در رابطه با این جنبش صحبت کرد. مریم کوشا در رابطه با اهمیت دامن زدن به جنبش همبستگی بین‌المللی با جنبش آزادی زن و تشکیل کمیته‌های همبستگی علیه آپارتاید جنسی سخنرانی کرد. سهیلا نوری در مورد رشد بیماری ایدز در سطح جهان و در ایران و وضعیت زنان در این رابطه صحبت کرد.

اسماعیل مولودی در سخنرانی خود پیرامون قانون کار و زنان حقایق تکان دهنده در مورد موقعیت اشتغال و اقتصادی زنان و کار کودکان مطرح کرد. مهین علیپور به نقش مخرب مذهب پرداخت و با اشاره به

اطلاعیه پایانی سومین کنفرانس سالیانه . . .

از صفحه ۱

پس از آن در مورد افزایش تعداد شورای مرکزی تصمیم گرفته شد و افراد زیر به اتفاق آرا به شورای مرکزی انتخاب شدند: فریده آرمان، محمود احمدی، زری اصلی، اسماعیل اوجی، پریسا پوینده، نیاز قاندى، شراره نوری، کریم نوری، اسماعیل مولودی و سه تن از کادرهای سازمان آزادی زن در داخل کشور شهره رضائی، هستی رحیمی و آیدا سهرابی. شورای مرکزی به کلیه این دوستان صمیمانه تبریک می‌گوید و خوشحالی خود را از دخالت فعالتر آنها در سازمان آزادی زن اعلام می‌کند. اسامی اعضای شورای مرکزی بقرار زیر است: فریده آرمان، مینا احدی، محمود احمدی، زری اصلی، اسماعیل اوجی، هما ارجمند، پریسا پوینده، علی جوادی، ترانه حسینی، سهیلا خباززاده، غریبه حسینی، هستی رحیمی، شهره رضایی، نسرين رمضانعلی، آیدا سهرابی، سهیلا شریفی، مهین علیپور، مرصده قاندى، نیاز قاندى، پروین کابلی، مریم کوشا، سهیلا نوری، شراره نوری، کریم نوری، آذر ماجدی، فرشته مرادی، اسماعیل مولودی و شنهاز مرتب.

آرایش رهبری سازمان موضوع دیگر در دستور بود. تصمیمات زیر در این زمینه اتخاذ شد:

تشکیل کمیته سازماندهی متشکل از علی جوادی، نسرين رمضانعلی و شراره نوری به مسئولیت نسرين رمضانعلی برای امر سازماندهی در داخل کشور؛ کمیته روابط عمومی متشکل از مریم کوشا و سهیلا نوری؛ کمیته مالی متشکل از غریبه حسینی، مهین علیپور، پروین کابلی و سهیلا نوری؛ کمیته تبلیغات متشکل از علی جوادی، سهیلا شریفی، پروین کابلی، مریم کوشا، سهیلا نوری و آذر ماجدی به مسئولیت آذر ماجدی. کمیته

زندگی شخصی خود و نقش مادرش تلاش کرد که تصویری زنده از این واقعیت ارائه دهد. تم سخنرانی سهیلا خباززاده فجایع تبعیض جنسی در پس فجایع طبیعی بود. سهیلا به نقش ستمکشی زن در قربانی گرفتن از زنان در فجایع طبیعی، از جمله زلزله، سیل و سونامی پرداخت و حقایق تراژیک و تکان دهنده را در مقابل چشمان حضار قرار داد. نسرين رمضانعلی به موقعیت جنبش دفاع از حقوق زن در کل جنبش اعتراضی مردم اشاره کرد و به رشد رادیکالیسم در این جنبش و نقش سازمان آزادی زن پرداخت. غریبه حسینی مختصراً در رابطه با نقش سازمان آزادی زن و جنبش ما در جامعه ایران صحبت کرد. سخنران آخر علی جوادی بود که در مورد جنبش آزادی زن در ایران، موقعیت عمومی آن، نقش رهبران عملی در این جنبش، ویژگی‌های سازمانیابی این جنبش و رفع موانع این امر برای سازمان آزادی زن صحبت کرد.

در لایبای سخنرانی‌ها، پیام‌های رسیده به کنفرانس از جانب حمید تقوایی، لیدر و اصغر کریمی رئیس هیات دبیران حزب کمونیست کارگری، کانون دفاع از حقوق زنان کردستان - سنندج، جوانان آزادیخواه شهر سرخ سنندج، هما ارجمند و سازمان جوانان کمونیست خوانده شد. پس از پایان سخنرانی‌ها وقت به پرسش و پاسخ رسید و حضار فعالانه در مباحث شرکت کردند. بخش عمومی کنفرانس با صحبت‌های کوتاه پروین کابلی و آذر ماجدی پایان یافت. پس از آن شورای مرکزی با حضور اکثریت اعضای خود جلسه‌ای تشکیل داد. ابتدا آذر ماجدی به اتفاق آرا به ریاست سازمان انتخاب شد. سپس اعضای شورا به اتفاق آرا به پروین کابلی به عنوان دبیر اجرایی رای اعتماد دادند.

تبلیغات مسئولیت نشریات، برنامه‌های تلویزیونی، اطلاعیه‌های سازمان، سایت و سایر امور تبلیغاتی را عهده دار است. مسئولیت کمیته‌های همبستگی. علیه آپارتاید نژادی به مریم کوشا سپرده شد. مهین علیپور مسئولیت تشکیلات سوند و سهیلا خباززاده مسئولیت تشکیلات آلمان را عهده دار شدند. سهیلا نوری به مسئولیت خزانه دار سازمان انتخاب شد. مهین علیپور ضمناً مسئولیت پیگیری پروژه دفاع از حقوق همجنسگرایان را نیز بعهده گرفت. تصویب شد که مسئولین هر عرصه پلاتفرم و نقشه عمل فعالیت خود را ظرف یک هفته در اختیار هیات اجرایی قرار دهند. تشکیل یک کنفرانس بین‌المللی در چند ماه آتی نیز تصویب شد که جزئیات آن بزودی در اختیار عموم قرار خواهد گرفت.

در پایان تصمیم گرفته شد که اعضای کمیته‌های مختلف که نامشان در بالا ذکر شد هیات اجرایی سازمان را تشکیل دهند و طی کار در صورت لزوم افراد دیگری به هیات اجرایی اضافه گردند. اسامی اعضای هیات اجرایی بترتیب زیر است: علی جوادی، غریبه حسینی، سهیلا خباززاده، نسرين رمضانعلی، سهیلا شریفی، مهین علیپور، پروین کابلی، مریم کوشا، شراره نوری، سهیلا نوری و آذر ماجدی. سومین کنفرانس سازمان آزادی زن پس از دو روز فعالیت فشرده، در محیطی شاداب و پر شور کار خود را با موفقیت به پایان رساند. کنفرانس به کمپین "۱ میلیون امضا برای تغییر قوانین تبعیض آمیز"، به مردان و زنان آزادیخواه و به طبقه کارگر پیام داد.

اسناد کنفرانس جداگانه به چاپ خواهد رسید و در اختیار عموم قرار خواهد گرفت.

سازمان آزادی زن
۵ سپتامبر ۲۰۰۶

به سازمان آزادی زن بپیوندید

پیام سومین کنفرانس سالیانه سازمان آزادی زن

به کمپین 1 میلیون امضا برای تغییر قوانین تبعیض آمیز

سازمان آزادی زن

سومین کنفرانس سالیانه سازمان آزادی زن آغاز کمپین "1 میلیون امضا برای تغییر قوانین تبعیض آمیز" را تریک می‌گیرد. این کمپین ابتکار جالبی است و بخصوص در شرایط پر تحول کنونی جامعه ایران و با در نظر گرفتن موقعیت جنبش اجتماعی آزادی زن می‌تواند در جهت پیشبرد این جنبش حرکت کند. جنبش آزادی زن در ایران جنبشی اجتماعی، وسیع و رادیکال است. این جنبش در معادلات سیاسی - اجتماعی در جامعه نقشی تعیین کننده دارد. سازمان آزادی زن که با هدف مبارزه برای آزادی بی قید و شرط زن و برابری کامل زن و مرد تشکیل شده است، از این کمپین حمایت می‌کند و امکانات خود را برای جلب حمایت و همبستگی از جنبش تغییر برای برابری چه در ایران و چه در سطح بین‌المللی بکار خواهد انداخت.

در اینجا لازم می‌دانیم به کمبودهایی که در بیانیه این کمپین وجود دارد اشاره کنیم. بیانیه صرفاً به برخی تبعیضات آشکار و عمیقاً

ارتجاعی اشاره می‌کند. بسیاری از عرصه‌ها عملاً از قلم افتاده است. از آن مهمتر به آپارتاید جنسی و حجاب هیچگونه اشاره‌ای نشده است. ما بر این اعتقادیم که آپارتاید جنسی و حجاب دو رکن مهم موقعیت تحت ستم زنان در ایران است. نکته حائز اهمیت دیگر مساله‌ای است که در بخش توضیحات بیانیه در سایت کمپین منتشر شده است، "خواست‌های این طرح ضدیتی با اسلام ندارد." بر همه روشن است که موقعیت تحت ستم زن در جامعه و موقعیت "شهروند درجه دوم" زنان ریشه در نظام حاکم دارد و رژیم اسلامی حافظ و تدوام دهنده این شرایط است. آپارتاید جنسی حاکم در ایران به عنوان یک وجه مهم ستمکشی زن محصل بلواسطه نظام و ایدئولوژی اسلامی است. آزادی و برابری زنان در ایران مستلزم رهایی از نظام اسلامی و برقراری یک نظام سکولار، آزاد و برابر است. فعالین این کمپین باید توجه داشته باشند که این توجیهاات به مانعی در مقابل پیشرفت و گسترش این کمپین بدل خواهد شد. البته ما درک می‌کنیم که موانعی در مقابل

فعالین یک کمپین و مبارزه علنی در ایران وجود دارد که برخی ملاحظات را بر آن مبارزه تحمیل می‌کند. ولی علیرغم آن تصور نمی‌کنیم که ذکر چنین توضیحاتی را ضروری سازد. باید توجه داشت که جنبش دفاع از حقوق زنان دارای گرایشات مختلف است و جریان ملی اسلامی تلاش می‌کند افق تنگ خود را بر این جنبش تحمیل کند و از وجود این موانع بنبع پیشبرد اهداف خود استفاده می‌کند. ما به سهم خود خواهیم کوشید تا گرایش رادیکال و سازش ناپذیر افق خود را بر این جنبش تثبیت کند. حمایت از این کمپین و تلاش برای جلب همبستگی از آن از همین زاویه و به منظور پیشبرد و تعمیق جنبش آزادی زن است. باید تلاش کرد که این کمپین وسیعاً گسترش یابد و به پیروزی برسد. نفس آغاز و راه اندازی آن یک حرکت مهم و سازمانده است.

زنده باد آزادی زن!
ستم بر زن موقوف!
سازمان آزادی زن
2 سپتامبر 2006

پیام سومین کنفرانس سازمان آزادی زن به

طبقه کارگر

همبستگی جنبش آزادی زن و جنبش طبقه

کارگر امری مبرم و حیاتی است

11-Sep-2006

سومین کنفرانس سازمان آزادی زن به شما درود می‌فرستد. در شرایط پرتحول جامعه ایران مبارزات طبقه کارگر برای دستیابی به خواست‌های خود، علیه فقر و فلاکت وحشیانه‌ای که در جامعه حاکم است، برای حق تشکل و اعتراض، علیه سرکوب و استثمار جایگاه بسیار مهمی دارد. سازمان آزادی زن همواره با شور و اضطراب مبارزات شما و پیشروی‌های جنبش کارگری را دنبال کرده، از مبارزات شما پشتیبانی نموده و برای جلب همبستگی و پشتیبانی از آن تلاش کرده است.

جامعه ایران در شرایط پرتلاطمی بسر می‌برد. اوضاع بسیار خفیر است. اتحاد و همبستگی جنبش اعتراضی مردم ایران علیه شرایط حاکم، علیه فقر و برای آزادی و برابری امری حیاتی و مبرم است. جنبش آزادی زن یک جنبش مهم و تعیین کننده در جدال کنونی است. جنبش آزادی زن در سه دهه اخیر یک رکن مهم مبارزه برای آزادی و برابری در ایران بوده است. این جنبشی اجتماعی و وسیع است و در عمق جامعه ریشه دارد. آزادی و برابری زنان از اهداف و آرمان‌های مهم اجتماعی - سیاسی است. حرکت طبقه کارگر در همبستگی با این جنبش و در دفاع فعال از امر آزادی زنان و برابری زن و مرد، علیه آپارتاید جنسی و حجاب اسلامی، علیه ستم بر زنان بسیار ضروری و حیاتی است. طبقه کارگر ایران باید پیشاپیش صف آزادیخواهی به حرکت درآید.

رفقای کارگر!

سازمان آزادی زن از شما می‌خواهد که خواست آزادی و برابری زن و مرد را در مجامع عمومی خود و در میان خواست‌های خود مطرح کنید. خواست لغو و شکستن دیوار آپارتاید جنسی و حجاب را با جدیت پیگیری کنید. آپارتاید و حجاب اسلامی دو رکن مهم حفظ نظام سرکوبگر است. باید این دو ستون نظام را به زیر بکشیم. طبقه کارگر باید به جامعه نشان دهد که چگونه قادر است در پیشاپیش صف آزادیخواهی و برابری طلبی پرچم آزادیخواهی و برابری زن و مرد را برافراشته سازد. جنبش آزادی زن در رسیدن به اهداف و آرمان‌هایش به حمایت بیدریغ و فعال طبقه کارگر نیازمند است.

زنده باد همبستگی جنبش آزادی زن و جنبش طبقه کارگر برای رهایی!

زنده باد آزادی و برابری!
حجاب اسلامی لغو باید گردد!
آپارتاید جنسی لغو باید گردد!

سازمان آزادی زن

سپتامبر 2006

برنامه تلویزیونی برای آزادی زن

برنامه تلویزیونی برای آزادی زن روزهای سه شنبه ساعت نه و نیم صبح به وقت تهران از کانال یک پخش میشود.

برنامه های برای آزادی زن همچنین در کانال جدید روزهای دوشنبه و جمعه ساعت نه و نیم شب به وقت تهران پخش میگردد.

برای آزادی زن برنامه ای است در نقد زن ستیزی و مرد سالاری و در دفاع از آزادی و برابری زن و مرد. برای آزادی زن سنن، قوانین، نظرات، افکار و بینش مرد سالار را به مصاف می‌طلبید. برای آزادی زن از رهبران، فعالین و صاحب نظران جنبش آزادی زن برای شرکت در مصاحبه ها و میزگردها دعوت میکند. نظرات، پیشنهادات و سوالات خود را با ما در میان بگذارید.

نامه کبرا، این زن دردمند و رنج‌دیده از زندان اوین؛ این نامه عمق درد و رنج این انسان را به نمایش می‌گذارد.

است و روزها از پی هم سپری می‌شود و هر تیک تیک ساعت، برای من صدای نزدیک شدن طناب دار است. لطفا کمک کنید! من از مرگ و طناب دار وحشت دارم. من از طناب دار و جرثقیل نفرت دارم. من می‌خواهم زنده بمانم. تمام راه‌های دیگر به روی من بسته است. کسی به داد من نمی‌رسد. تنها امیدم به مردم و هموعانم است. دلم می‌خواهد پدر و مادرم را بغل کنم. در پایان از زحمات خانواده ام و همه کسانی که برای نجات من تلاش می‌کنند متشکرم.

کبرا رحمانپور از زندان اوین
شهریور ۱۳۸۵

**جان کبرا
رحمانپور در
خطر است!
به نجات جان او
بشتابید!**

رئیس سازمان آزادی زن
آذر ماجدی

azarmajedi@yahoo.com

سردبیر نشریه
پروین کابلی

parvinkaboli@yahoo.se

Tel: +46 707 744 02

دستیاران سردبیر
نیاز قاندي
اسماعیل اوجی

نجات دهید!

من از مرگ و طناب دار
وحشت دارم

نشوم و شاید آزاد شوم. من آزادی را دوست دارم. در رویاهایم به آزاد شدن و زندگی خوب بعد از آن فکر می‌کنم.

من به اندازه کافی رنج کشیده‌ام، کمک کنید تا کابوس وحشتناکی که خیلی وقتها در خواب دیده و از ترس جیغ زده و از خواب پریده‌ام، عملی نشود. کمک کنید از مرگ نجات یابم. هر چه می‌توانید بکنید، وقت تنگ

من یک انسان از تبار شما هستم. نمی‌خواهم بمیرم. اما الان جسم بی‌روحي هستم که ترس طناب دار، خنده و شادی را از یادم برده است. خیلیها به من می‌گویند تو که اینهمه معروف شده‌ای، چرا هنوز در زندان هستی؟ به همه آنها بگویند من دوباره در یک قدمی مرگ ایستاده‌ام. من مثل همه شما از مردن می‌ترسم. کمک کنید تا این آخرین نامه من نباشد.

هموعان، انسان دوستان! پدر و مادر عزیزم و برادر معلوم که خیلی نگران من هستند، همیشه دلشان به حمایت‌های شما گرم بوده است. من خیلی وقتها با خودم فکر می‌کنم، کاش زندگیم طور دیگری پیش می‌رفت. کاش می‌توانستم، درس‌های پیش دانشگاهی را تمام کنم. کاش مجبور نمی‌شدم کار کنم و به مستخدمی خانواده شوهرم در بیایم. کاش به حد جنون نرسیده بودم. ولی من خیلی عذاب کشیدم و خیلی اذیت شدم. من واقعا قربانی هستم. و الان همین قربانی را می‌برند تا با طناب دار اعدام کنند. این سرنوشت لایق من نبوده و نیست.

من در این روزهای وحشت و ترس، دوباره دست یاری به سوی شما دراز می‌کنم. از همه مطبوعات و رسانه‌ها و همه مردمی که از من حمایت کرده و گفته اند کبرا نباید اعدام شود تشکر می‌کنم. اینبار شاید برای آخرین بار می‌خواهم، آخرین اقدامات لازم را بکنید تا واقعا اعدام

پیام سومین کنفرانس سالیانه سازمان آزادی زن به زنان و مردان آزادیخواه

مردم، ذره‌ای از ستم بر زن را نپذیرید!

حک شده است و رادیکالیسم و جسارتی که از خود نشان می‌دهد بر معادلات قدرت در کل منطقه تحت حاکمیت اسلام و جنبش اسلام سیاسی، بر موقعیت زن در این خطه و نیز مبارزه برای رهایی از هیولای اسلام سیاسی تأثیری مهم و تعیین کننده دارد. لذا وظیفه و رسالتی که بر دوش ماست بسیار سنگین و نقش ما بسیار مهم است. سازمان آزادی زن با تمام قوا تلاش خواهد کرد که کلیه امکانات و توانایی خود را در خدمت پیروزی این جنبش بکار گیرد. سازمان آزادی زن تلاش می‌کند که صدای اعتراض این جنبش را به گوش جهانیان برساند و به سخنگوی واقعی این جنبش بدل شود.

زنان و مردان آزادیخواه! سومین کنفرانس سازمان آزادی زن همه شما را به پیوستن به صفوف سازمان آزادی زن فرامی‌خواند. باید با هم، در کنار هم و دست در دست برای ساختن یک دنیای آزاد و برابر تلاش کنیم. دنیایی که در آن ستم و تبعیض جنسی، آپارتاید جنسی و فرودستی زن بکلی محو شده باشد. سازمان آزادی زن سازمان شماست. بما بپیوندید.

زنده باد آزادی زن!

ستم بر زن موقوف!

سازمان آزادی زن

2 سپتامبر 2006

زنان و مردان آزادیخواه! سومین کنفرانس سالیانه سازمان آزادی زن به همه فرستد. جنبش شما درود می‌آزادی زن جنبشی اجتماعی و گسترده است. این جنبش یک رکن مهم در مبارزه برای آزادی و برابری در ایران است. سازمان آزادی زن یک بخش لاینفک این جنبش مهم است. سازمان آزادی زن برای آزادی بی قید و شرط زنان و برابری کامل زن و مرد مبارزه کند. سازمان آزادی زن می‌بر این اعتقاد است که آزادی و برابری کامل زنان در دنیایی میسر است که رهایی انسانها را متحقق کرده باشد. این افق ما در مبارزه و هدف نهایی ماست. مبارزه برای آزادی ای بی‌زن مستلزم مبارزه امان علیه نظام زن ستیز حاکم، مبارزه برای جدایی دین از دولت و آموزش و پرورش و مبارزه برای ساختن یک دنیای آزاد و برابر است. جامعه ایران امروز در گیر یک تلاطم و تحول سیاسی - اجتماعی و فرهنگی مهم، عمیق و تعیین کننده است. جنبش آزادی زن در این تلاطم و در به ثمر رسیدن این تحول نقش مهمی ایفا می‌کند. نقش و تأثیر جنبش آزادی زن به جامعه ایران محدود نمی‌شود. پرچمی که این جنبش برافراشته است، مطالباتی که بر این پرچم